

pohladajmy khwilcziczkú na to, sčtož cžlowjeka lóhko sa-
 žlepi. — Husto naš Bóh luby Knjes psched czežkimi spytowanjemi
 dlěžschi czaš hnadnje swarnuje. Tehdy naše žiwjenje swonkonnje a
 snutskonnje runje a bjes nastorka běži. Tehdy kódz našeho žiwjenja
 po cžichim morju s pscheczelnim wětrom šo wjese. Tehdy žana wulka
 tynchnoscž, žana njepscheczelowo skóscž, žane šylne spytowanje
 na naš njepschińdze. To cžini Boža pscheczelnawa šmil-
 noscž. Hdnyž šo nam pať pschi tajkim měrnym žiwjenju
 sesdanje, kaž by rjeť, šo šmy my cži khwalobni ludžo, kiž
 šmy tajku měrnoscž šebi nahotowali a wudobyli, a kiž
 móhli nětko po wschěch wodach a we wschěm wjedrje šami
 jěsdžicž, a šo nam žana nusa wo naše šbože njeje: dha
 je hotowe to šdaczje, wo kotrymž naša epistola rycži! —
 Kšchescžijan steji druhdy tóhdy pod mozu a wodzenjom
 šwěrných we wěrje šprawnych namařaných pscheczeli. Džěcžo
 steji pod šchitom starscheju, kotraž jo šobu bjerjetaj na
 Knjesowy pucz. To džěcžo to hinať njewě; Boža šlužba
 je jemu lube šwuczenje. Hdny by pať šebi tajke džěcžo po-
 myšlilo: „To je ždny moja šašlužba; ja šym šebi hižom
 prawu wěstoscž w prawym khodzenju psched tym Knjesom
 nahromadžilo, tať šo mje lóhko žane spytowanje wot mojeho
 Knjesa njewotdžěli“: o fajka by to štraschna hluposcž bylo!
 Něščto žyle druge je, ša cžichim po dolinje khodžicž, kotraž
 je s wobej' bokow s horami wobdata, hačž po wyšokim w
 torhazym wětrje šstupacz. — Bóh nam tež husto w šnadnych
 wojowanjach dobycz dawa. Wón njepscheczelej dopušcžuje
 naš s tajkej hruboscžu a njeleposcžu pschimacz, šo nam
 hinať móžno njeje, hačž šo dyrbinym jemu napschecžiwu štacž.
 Bóh jemu runje w tajkich czašach šo k nam bližicž dawa,
 hdžež je naš runje Bóh prawje widonnje a wótzowszy se
 šwojej luboscžu na šo šwjasať, hdžež šo nam wutroba runje
 tať prawje se šradowanjom, khwalenjom a džakowanjom hori.
 Tehdy je drje něščto lóhke, njepscheczela wotpořacž. Abó
 Bóh nam prawu brón tať jažnje do ruki kładže, abó nam
 šrjedž spytowanja tať widonnje šwoju pomož šcžele, šo
 hinať njemóžemy, hačž šo dyrbinym s tajkej njebjeskej pomozu
 njepscheczela wotrašycž. — Hdnyž pať je nětko se wschěm
 tym Bóh tón Knjes we naš a psches naš wscho dobyczje
 dobyť; a hdnyž jenicžy jemu šamemu tať wscha cžescž
 škluscha: dha je tola naš štary šadam tajki paduch, šo